

DANK AAN ZIJNE EKSELLENTIE

NEDERLANDSE TAAL:

„Semple

Kom

bonsjoer”

*DE HEER KROON (Verkor) geeft voor ons een proeve van Nederlands taagebruik, naar aanleiding van de nieuwe voorschriften.
Hij doet dat op de hem eigen, duitse wijze.*

Den Haag, donderdag, 26 augustus 1954.

Zijne eksellentie de minister van onderwijs heeft ons een nieuwe spelling toegedacht; de zoveelste sedert onze schooltijd. Met een frekwentie van enkele jaren wordt onze taal opgefrist en aangepast aan de eisen van onze tijd. Vreemd, wij leeden op school nog „opgefrisch” en „eischen des tijds”, maar dat is nu verouderd, volgens dekreet van het doorluchte komitee.

Het kworum van deze heren kon het niet eens worden; er waren ekstremisten die nog verder wilden gaan bij het likwidieren van onze deftige en tot veel vergissingen aanleiding gevende woordenschat; natuurlijk waren dat Beisen, want wij Noorderlingen (of is het noorderlingen) doen wel graag een beetje geleerd, maar gelukkig is die doorbraak niet gelukt. Het zal wel uitsiel van ekskute zijn en over weer tien jaren schrijven wij ook kaktus en niet cactus. Het laatste staat ontegenzeggelijk fraaier, wekt althans, o neen, allans, minder bedenkelijke associaties.

Enfin, leve de rationalisatie. Wij kunnen nu tenninste rododendron schrijven zonder ons er het hoofd over te breken, hoe dat vroeger was. Wie schrijft zo'n woord echter ooit?

De postzegelverzamelaar heet nu filatelist en een psychopaath kan zich psichopaat noemen. Als hij tenninste niet — genezen verklaard zijnde — zich eks-psichopaat of eks-psigopaat noemt.

Eau de cologne wordt niet odeklonje, maar de evenaar kunnen wij voortaan wel de ekvator noemen.

Een kwitantie heet voortaan kwitantie; U schreef toch al lang niet meer quitantie. Gek, dat ons goede Nederlandse woord: kwijting, nu weer een kansje krijgt. Dat geldt voor meer woorden. Als dure woorden zoals: croquet, aquamarijn, coupon, carrel en eloquent nu ook mogen worden geschreven als: kroket, akwamarijn, koepoon, karel en elokwent, gaat er iets van de charme verloren.

De nieuwe schrijfwijze zal toch wel een sukses worden, vooral als onze ogen op de palates-frites-kraam zullen lezen, dat men daar ook kroketten kan kopen. Ik zal die tent dan frekwent bezoeken, althans in het begin van de maand. De ekonomie verbiedt dit in de derde week te doen; kwatertemperdagen zijn voor de katoliekten trouwens ook een hendkep.

Ja, is dat eigenlijk wel goed? Als we toch aan het slopen zijn, kan dat echter ook wel mee. Een mens is nu eenmaal een levend organisme en iemand met kreatief vermogen mag het toch ook wel eens proberen.

Als men zin heeft voor akoeslek en ritme kan men de nieuwe regels zelf nog wel uitbreiden. Met een kopje tee mislsgaders een toostje (dat is gelukkig niet afgeschaf), komt men een heel eind. De kommissie zal ook wel doorgaan met normalizeren en dus zijn wij kiet.

Maar de grootste trubbel hebben onze vrienden in Eindhoven. Die moeten alle naamplaatjes gaan overschilderen met „effen”.

Het is niet om het een of ander, maar de laatste Filips die wij gehad hebben was niet zo'n beste.

Wij bedoelen natuurlijk die, welke meneer Alva in dienst had.

Wat dacht U? Wij zijn toch niet kwerulant.

KROON.

VAN GALEN GING AAN DE SLAG EN.....

.....we zijn weer in het bezit van onze oude Warner en Swasey revolverbank met 15 mm doorlaat.

De machine heeft enkele maanden doorgebracht in het herstellingsoord voor machines, de machine-onderhoudsdienst en is door v. Gaalen en zijn mannen zo grondig aangepakt, dat van een „oudje” niet meer gesproken mag worden. Naast de nodige voorzieningen aan de hoofdsplijlaging en de schakelkast (o, die schakelkast) heeft de bank een complete revolverkopside op haar stalen bed gekregen: regelrecht uit Amerika.

Op de enig juiste en nauwkeurige wijze zijn de opnemegaten voor het gereedschap vanuit de spil in de revolverkop gekotterd; spil en revolverkoppaten liggen aldus in één lijn, wat ook een absolute voorwaarde is voor nauwkeurig werk. Als de koelmiddelpompe nu ook weer met verjongde kracht werkt en geen verstek laat gaan bij laag toeren-

t is maar een weelt

Observer.

Reserveert de
avond van de
10 September

Bedrijfsbescherming

is

broodbescherming

Negen bouwden aan hun

toekomst

Negen mensen uit ons bedrijf hebben een cursus gevolgd aan de Bedrijfschool voor filmpiaatwerker.

Het is met voldoende dat geconstateerd kan worden, dat de moeite van de heren Van Damme en Van der Ree, Messing, Van der Kade en Noordendorp welbesteed is geweest. Alle negen slaagden voor het examen, dat o.m. bestond uit het vervaardigen van een (fraaiet) presse-papier en een samengesteld versterkerchassis.

In de kleine filmzaal werd de leerlingen een diploma overhandigd; het chassis mocht worden meegenomen om thuis te tonen, de presse-papier mocht als trophoe worden behouden.

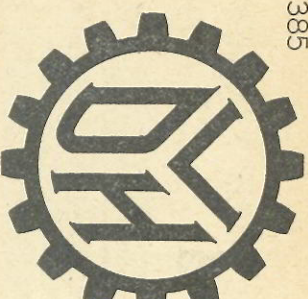
Tijdens een toespraak tot de geslaagden, prees dr. Scheurer hun ijver, hij wakte hen op straks op de afdeling van de heer Huysman (Telco) het geleerde in de praktijk te brengen en er naar te streven zich te blijven verdiepen, te blijven leren. Dan kan men vooruitkomen, zoals voorbeelden te over zijn, bij Van der Heem N.V.

De geslaagden zijn: J. G. Keuning, A. J. Dobber, P. M. Zuidervijk, G. Verhoogh, M. Keuning, G. L. Punt, G. W. Kleij, C. P. de Tombe, C. A. v. Lutternelt.

Laatstegeenemde, zoon van drs. Van Lutternelt, heeft zijn vacante op deze wijze benut en als „gast” van onze fabriek de cursus gevolgd.

„Ik heb het hier reusachtig gevonden, maar ik heb 's avonds flink moeten studeren, omdat ik praktisch werken, in dit verband nog nooit had meegemaakt”, zei Junior.

Nr 385

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - UTRECHT - HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

REIS ZONDER VERSE LUCHT

Drie jongelui - Drie Solexen - 4200 km in 5 weken

IN EEN VACANTIEREIS van vijf weken hebben drie scholieren, waaronder de zoon van de heer Gussenhoven, een reis van 4200 km gemaakt door België, Frankrijk, Italië, Zwitserland en Duitsland.

Zonder storingen hebben de jeugdige reizigers deze vacantiereis op de Solex volbracht. Ben feit, waarover zij en wij met gepaste trots verhalen.

„Wij moesten en zouden een buitenlandse vacantiereis maken, hadden wij op school in het begin van dit jaar afgesproken. Wij: A. H. Labruyère (18 j.), J. van Ahrend (19 j.) en ik, P. L. L. Gussenhoven (17 j.),” aldus vertelde Piet Gussenhoven deze dagen over de vijflandentocht per Solex.

De route, uitgestippeld door de ANWB (voortreffelijk), moet u bepaald op de atlas eens volgen: Den Haag, Luik, Namen, Charleville, Sedan, Verdun, Neuchâteau, Dyon, Lyon, langs de Rhône naar Valence en Avignon, Marseille, Toulon, Nice, Turijn, Milaan, Garda-meer, Verona, Venetië, Treviso, Frenno, Bolzano, Brenneppas, Innsbrück, Augsburg, Stuttgart, Heidelberg, Mainz, langs de Rijn via Koblenz, Bonn en Keulen naar Neuss, Nijmegen, Arnhem en weer terug naar Den Haag.

Er is geslapen in tenten, gekookt op een benzinebrander en ondanks het feit, dat de benzine per liter in Frankrijk f 1.03 kost en in Italië en Duitsland 71 cent, heeft de gehele reis toch weinig gekost. Per Solex werd 57 liter benzine gebruikt, helgeen een verbruik van 1 liter op 74 km betekende.

De reis is zonder verse lucht afgelegd; verse lucht voor de nieuwe Solex-poldichtbanden, welteverstaan.

Ziezo, wie ook eens voordelig veel van de wereld wil zien, moet maar gaan praten met deze drie globetrotters.

„Een schoolvriendin nodigde ons uit om dan ook haar tehuis aan de Franse Riviera bezoeken. Daarmede was één doel vastgelegd. Hier omheen werd de verdere reis „gesponnen”, welke ten slotte een prachtige toer is geworden door België, Frankrijk, Italië en via Zwitserland en Duitsland terug naar Den Haag”.

Van de simpele Solex is niet weinig gevraagd; elke brommer had, behalve de berijder een 25 kg bagage te dragen, waarbij o.m. behoorde: gereedschappen, een tent en een brander. Labruyère was de EHBO-er op deze reis, Gussenhoven de Solex-deskundige en v. Ahrend hanteerde de pollepel, was dus de kok.

„Het weer is ook al reuze geweest,” hoorden wij van Labruyère, „de start, de thuiskomst en bij Mainz: regen, voor de rest: prachtweer! Onze bromfietzen, die simpele Solexjes, hebben zich in de regen, maar vooral ook in het berggebied van Zuid-Frankrijk, Italië en Zwitserland, in een brandende zon, fantastisch gedragen. Met een dagemiddelde van 160 km, gemiddeld fietsgewicht belast 135 kg en niet te onderschatten bergétappes is het eigenlijk een wonder, dat deze voor dit werk toch eigenlijk niet berekende bromfietzen een dergelijke prestatie tot een goed einde hebben gebracht”.

Piet Gussenhoven in Nice

De heer Labruyère

KERN SPREEKUREN

MAANWEG

1e pauze:

6-9-54 Hr Oosthoek—Hr Schippers

2e pauze:

6-9-54 Hr Saal—Hr Groen

UTRECHT

10 Sept. 1e pauze:

Hr de Baar - Hr Bakker

2e pauze:

Hr Bul - Hr Slagmolen

ENGELSE CURSUSSEN BEGONNEN

Onder leiding van de heer Wehrmeijer zijn op 1 September de Engelse cursussen gestart. Er zijn gelukkig heel wat deelnemers, die deze studie hebben aangevat. Volhouden, dan zal succes niet uitblijven.

weekblad
het VDH-tje

onder redactie van Carel Niermeier, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, tel. 723820 Gedrukt in eigen drukkerij, oplage 3500 exemplaren.

Redactiecommissie: drs C. A. A. van Lutternelt, voorzitter, mej. A. Groeneweg, dr Joh. H. Scheurer, C. Oosthoek, H. Evers, H. Coomans, commissieleden en mej. W. M. Vos, secretaresse.

VDH-JONGEREN GINGEN OP REIS

Ieder jaar maken de jongeren uit het Van der Heemse huis een dagtrip, ditmaal naar Arnhem en de Hoge Veluwe. Twee van hen, een „van het kantoor“ en een „uit de fabriek“ geven hun indrukken weer: vijf en onbevengden. Daar, waar de jongelui hetzelfde schreven, heeft de redactie één van beide aan het woord gelaten. Het karakter van hun artikel hebben wij bewaard.

C. VAN DEN HEUVEL

(Centraal Plan- en Productiebureau).

BUS 1.

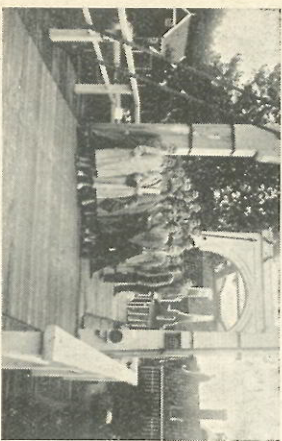
25 Aug. jl. trokken de jonge VDH-ers er op uit. 's Morgens om half acht vertrokken we met twee bussen richting Utrecht.

Als leiders gingen in de eerste bus de heer en mevrouw Schrevel mee. Het bleek al gauw na ons vertrek, dat het reisdoel Arnhem was. Altereerst naar het openluchtmuseum in Arnhem. Wij hebben daar allen kunnen genieten, hoewel er verschillende onder ons waren, die zich daar wat hebben verveld. In 't bijzonder de oud-tvokers van het cursusjaar 1953-54.

Daarna trokken we naar het nationale park „De Hoge Veluwe“, waar we ons brood gingen nuttigen. De stemming was een stuk beter dan 's morgens. Dat de stemming 's morgens, toen we vertrokken, nog niet zo bister best was, kwam omdat wij nog aan elkaar moesten wennen. Wij kenden elkaar grotendeels immers alleen van gezicht. De zon had inmiddels geprobeerd om door het wolkendek heen te dringen en dit lukte hem aardig, want na een half uur tijd was het stralend weer.

Nadat we de lunch gebruikt hadden en er hiet geplukt was gingen we verder naar de hoeschint „de Koperen Kopp“. Hier genutteten we wat. Daarna mochten we een uurtje in de omgeving gaan wandelen. Er werd gretim gebruik van gemaakt, want al gauw verdwenen iedereen in de bossen.

Om vier uur was het weer verzameld geblijven; er werden foto's van de groepen gemaakt. Toen we instapten bleef, dat er in onze bus enkele meisjes bijgekomen waren en enkele jongens. Daar bus 2 gegaan waren. Waar dit goed voor geweest is weet ik niet, maar dat de stemming een stuk beter was, weet ik wel. Er zijn op deze dag verschillende pogingen gedaan tot intenser contact en ook zijn enkelen daarin wel geslaagd.

Op de terugweg bleek de stemming in de eerste bus uitstekend te zijn. We hadden het allemaal best naar ons zin gehad. Er werd met het gesing en geslagen. Er werd gezongen, gesproken en door enkelen van ons geslapen. Het belangrijkste van deze dag is, gelooft ik, wel geweest, dat het contact tussen de fabrieks- en kantoorjongeren belangrijk verstevigd is en ik hoop ook, dat dit zo zal blijven.

Tenslotte wil ik namens de eerste bus de Directie en allen, die aan dit reisje meegewerkt hebben, hartelijk dank zeggen. In het bijzonder de heer en mevrouw Schrevel, die bij ons in de bus als leiders meegegaan zijn. Het was een fijne dag en we hebben allen genoten.

De Ziekentroost-collectie

De jaarlijkse Ziekentroost-collectie heeft in het totaal opgebracht f 531.37.

Ruimschoots tevreden en hartelijk dank aan allen voor de spontane wijze, waarop werd meegewerkt en gegeven.

Het Comité Ziekentroost.

Het Vormingscentrum „de Vonk“ te Noortwijk-kerhout organiseert van 11 October tot 18 December weer een cursus „Jussus School en Leven“. Meisjes van 14 t/m 16 jaar, die niet meer leerplichtig zijn, zijn er welkom. De kosten bedragen f 4.— of f 6.— of f 10.— per week naar draagkracht. Opzake met vermelding van naam, voornaam, geboortedatum en genoten schoolopleiding bij de administratie van „de Vonk“ te Noordwijk kernou, inlichtingen bij de ald. Sociale Zaken.

W. MICHEL
(Bedrijfschool).

BUS II.

Wij vertrokken 25 Augustus 's ochtends om 7.30 uur van de Maanweg. De lucht was bewolkt en allen hoopen op een beetje goed weer.

Die verwachting was niet terecht, want, toen we op de Rijfsweg naar Utrecht reden, zaggen we hier en daar al een beetje blauwe lucht doorkomen.

Even buiten Utrecht werd er even gestopt, want de mamelijke lieden uit het gezelschap hadden behoefte aan een boom. Na dit oponthoud werden, vooral voor de liefhebbers van bos en hei, door een van de mooiste streken van Nederland in de richting van Arnhem gestreken.

Daar bezochten we het Openlucht-museum, waar de woningen en leefwijze van onze voorouders keken kon worden.

Vandaar ging het naar het park de „Hoge Veluwe“, waar we op de hei tussen de dammen-loumen de lunch gebruikten.

Het weer werd allengs beter en tenslotte lachten de zon ons vriendelijk toe. Na de lunch hadden we even tyd voor de spijvertering; voor de één in de vorm van voetbal, voor een ander een wandeling.

Een uurtje later werd het sein voor vertrekken gegeven; wij klommen in de bus en reden naar het nationale park „De Hoge Veluwe“. Een wandeling werd beiderzijds met een bezoek aan theelint „De Koperen Kopp“, alwaar een consumptie werd aangeboden. Toen dit op was konden wij tot 4 uur gaan wandelen.

Op dit tijdstip moesten we weer present zijn; dat waren wij dan ook, op een paar na (natuurlijk weer de dames, die komen nooit op tijd). Met de bus ging het over de Veluwe, richting Utrecht—Den Haag.

Zo kwamen we, op een kapotte vernellingsbak ne, zonder ongelukken thuis.

Deze dag heeft, naar mijn mening, er veel toe bijgedragen om het contact tussen „fabriek“ en „kantoor“ te verstevigen, want helaas zijn we nog niet één grote familie, zoals velen dithijns menen.

Dit is alleen te wijten aan het feit, dat er een scheiding wordt getrokken tussen fabriek en kantoor, door velen, wederzijds (wie de schoen past...). Namens allen danken wij de organisatoren (Directie) en anderen, die meegelopen hebben deze dag te doen slagen hartelijk; wij hopen, dat zulks in de toekomst meer wordt gedaan.

ZIJ KWAMEN UIT DE BUS

Een gewijzigde methode voor het inleggen van spoelen in tacho-generator, voorstel van de heer P. Klees (ald. Montage, Utrecht). Dit is met goed resultaat toegepast. Zij geeft een besparing op wikkeltijd en vermindert de uitval. Ondanks het betrekkelijk geringe aantal kon toch een beloning van f 10.— toegekend worden.

Idee van de heer H. Westerdaal (ald. Montage, Utrecht). Dieper souvereinen van gaten in de sterham SZ 250, waardoor de voorgeschreven schroeven gebruikt kunnen worden. Goed voorstel; beloning f 2.50.

Monteer een verlichtingsnoer van KY 513 langs de voorzijde van het chassis, aldus de heer A. H. Korenhof (ald. Montage, Utrecht). Ofschoon de materiaal- en loonbesparing zeer gering is, wordt de kwaliteit van dit product verbeterd. De beloning hiervoor is f 5.—.

Mej. Willemse (ald. Montage, Utrecht) stelde voor: Het aanbrengen van een lousie op de wijzer van een hoekmeter. Dit is toegepast en voldoet goed. Bovendien wordt het nauwkeurig werken hierdoor bevordert en het verhoogt de kwaliteit van onze producten. De beloning is f 5.—.

De heer F. Jansen (ald. Montage, Utrecht), zond als voorstel het plaatsen van een extra stopcontact onder de radio-trim-laat. Hierdoor wordt het werken gemakkelijker en de veiligheid verhoogd. De beloning is f 5.—.

Het door de heer A. Ruygrok (Slipperi) ingezonden idee om de „napolijst-bewerking“ te laten vervallen bij de gebogen buizen, blijft goed te voldoen en een niet aanzienlijke besparing op te leveren. De beloning is f 200.—.

Idee van de heer A. J. Adegeest (Draaierij). Boren van 2 gaten tegelijk op de meerspillige boormachine. De meerspillige boormachine werd voor dit doel niet gebruikt door gebrek aan de hiervoor nodige spaartanden. Deze zijn nu besteld en het idee zal worden uitgevoerd. Beloning f 2.50.

Het blijkt inderdaad mogelijk te zijn bij gebrek aan de voorgeschreven rubbertrom. GK 72518 de rubbertule GK 725 07 te gebruiken bij de samenstelling van de ferrit antenne. Stagnatie wordt hierdoor voorkomen. De ideeëncommissie kan voor het voorstel van de heer J. Boer (Montage) een beloning van f 5.— toekennen.

Een voorstel om de beugels GZ 07 719 in plaats van aan een mal te steken (zoals tot nu toe gebruikelijk) voortaan aan elkaar te haken en dan in het bad te dompelen, bespaart „handtijd“. De proeven hebben uitgewezen, dat het resultaat van het verzinken even goed is als bij de oude methode. Derhalve voor de heer B. v. d. Tas (Galvano) een beloning van f 10.—. Voor een idee van dezelfde strekking wordt eveneens tien gulden toegekend.

Onder normale omstandigheden is het door de heer C. J. van der Molén (Montage) ingezonden idee niet voor uitvoering rendabel. Maar als de band anders op een te kort van soldelappen stil zou gaan staan, kan men inderdaad later gebruikte lipjes losmaken, pletten en opnieuw gebruiken. Dit is kort geleden nodig geweest en met succes werd de voorgestelde methode gebruikt. f 10.— is de beloning.

ROTTERDAM NEEMT HANDSCHOEN OP

Antwoord aan „Ras-Hagenaar“

Oh, zei ik, dacht „Ras-Hagenaar“ dat er in andere steden ook wel iets over de mensen te vertellen is? Gelijkt heeft hij en ik wil dan gaarne wel iets over mijn stadgenoten vertellen.

Als U hem vraagt iets over VDH te vertellen, dan is het 100 pct. zeker dat hij zegt: „VDH is eigenlijk een Rotterdamse zaak.“

Zeer nauwe connecties met Stokvis. De meeste oude getrouwen, die dikwijls ook leidende figuren zijn, komen uit Rotterdam of hebben er op zijn minst geruime tijd gewoond. Gelooft U niet, he? Voorbeelden: de heer Van Vliet v. d. Linden, Smit, Schrevel, Willemsen, v. d. Kade 2 x, Buquet, de onvoorzien drukker van dit blad, ja, men zegt, dat zelfs de familie v. d. Heem nog enige tijd in Rotterdam moet hebben gewoond.

Of dit laatste waar is heb ik niet kunnen controleren, maar dat doet er voor een Rotterdamse VDH-er weinig toe, omdat alles wat uit Rotterdam komt, goed is. De Rotterdamse VDH-er gaat dan verder:

„Rotterdam is de stad met de beste tram van Nederland, wat zeg ik, de beste tram van Europa en de wederopbouw van Rotterdam gaat zo schitterend, dat in de vacantes zelfs de Hagenaars komen kijken hoe wij dit doen. Als havenstad heeft Rotterdam haar gelijke niet en gaat het merendeel van de verkoop van ons Verkoopkantoor niet via Rotterdam naar het buitenland?“

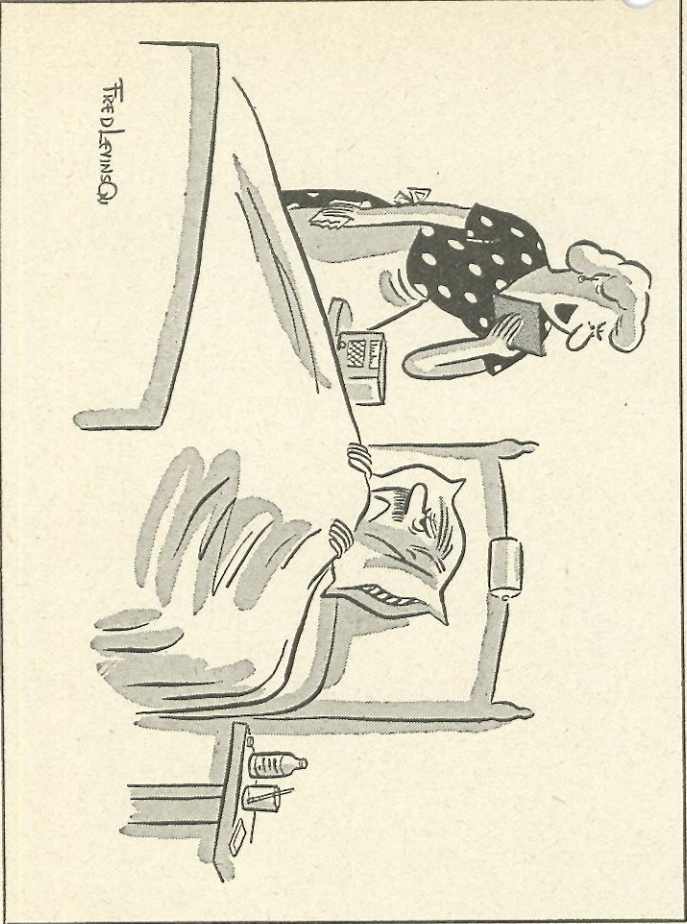
Het is waarschijnlijk wel bekend, dat de Rotterdamse „taal“ (waarom Friesland wel en wij niet) voor een buitenstaander niet zo beschaafd klinkt. Dit moet men de Rotterdammers niet kwalijk nemen, want zij hebben geen tijd om het goed te doen. Zij moeten hun havenstad weer opbouwen en neem van mij aan dat ze, bij het plaatsen van opmerkingen hierover, prompt zullen zeggen: „Main vader had nooit geen centie om main naar de HBS te sture“. En als U vraagt: „wat doe je daar“ dan antwoordt een Rotterdammer:

Jubileumcatalogus van de toneelbibliotheek te Velp

„Wij leggen onze boeken voor U open“ staat er op het handige boekje, de jubileum-catalogus 1954/55 van bovengenoemde toneelbibliotheek, dat wij ter reensie ontvingen. Het openleggen van boeken wil zeggen waar het op staat.

Hieraan voldoet deze catalogus in alle opzichten. Overzichtelijke rubrieken maken het mogelijk direct de stukken te vinden waarvoor men belangstelling heeft. Met behulp van een lettersysteem overzicht men tevens meteen voor welk doel een bepaald stuk geschikt is. Een aardig idee is voorts de in het boekje opgenomen jubileum-rebus. Samenattend: Een welhaast complete opgave van de Nederlandse toneelliteratuur voor het Amateurtoneel, waarvan men veel plezier kan hebben.

Ko.

„Hier is een begrijpvolle briefkaart van je secretaresse voor mij“.

hekjes. Over één zo'n hekie loopt een prachtige rode kater, waarop Pietje uit de grond van zijn nog kleine hart zegt: „Jelifie looie lot kat!“.

Papa, quasie boos vraagt natuurlijk om herhaling, waarop Pietje antwoordt: „Ik zeg: dag, poes“.

„Nee, nee, Pietje, dat zei je niet, vertel op“, doet papa streng, waarop Pietje in één adem achter elkaar eruit gooit: „Ik zei: Jelifie looie lot kat, maar hij is toch lood, hè Papa“.

En hiermede wil Rotterdammer dan eindigen met de vriendelijke groeten aan Ras-Hagenaar.

Rotterdammer.

Winterprogramma HIVO

Het eerste gedeelte van het Winterprogramma 1954/55 is er. Evenals vorige jaren geeft dit keuring uitgevoerd, met vele foto's verluichte boekje van 44 pagina's een uitmuntend beeld van de grote verscheidenheid aan cursussen, lezingen, ontspanningsavonden en -ochtenden enz., die het HIVO voor de eerste helft van het nieuwe seizoen heeft geprojecteerd.

Wanneer wij noemen: Talencursussen (Frans, Duits, Engels, Spaans, Italiaans); Tekenen, schilderen, boeiessen; Vrouwelijke handwerken (o.a. patroontekenen, weven); Fotografie, is onze opgave verre van volledige. Het is een programma dat werkelijk voor elk wat wils biedt en het zegt U, dat het nu de beste tijd is om lid te worden van het HIVO.

Mogen wij U nog even vertellen wat dat lidmaatschap kost? Per maand 30 cent, echter totaal 50 cent. Een bedrag dus, dat voor niemand een bezwaar zal zijn en dat U, door gebruik te maken van de mogelijkheden, die het HIVO U biedt, dubbel en dwars terug verdient.

Maar kom, ald. Sociale Zaken zal U het winterprogramma gaarne ter inzage geven. Tien tegen één dat U dan zult zeggen:

Noteer mij als HIVO-lid!

DOE WATI

Op de scholen voor volwassenen, gevestigd in de Bezemstraat no. 1, de Huisstraat no. 1, de Nephunstraat no. 92 en de Brestenstraat no. 7, wordt les gegeven aan mannen en vrouwen van minstens 18 jaar, die behoefte gevoelen aan herhaling en uitbreiding van het onderwijs, dat zij op de lagere school hebben ontvangen.

Hoewel de scholen nog steeds worden bezocht door leerlingen, die door welke oorzaak dan ook zelfs de eerste beginselen van het lager onderwijs nauwelijks machtig zijn, worden de lessen de laatste jaren in toenemende mate gevolgd door hen, die in hun bedrijf een meer verantwoordelijke positie krijgen of kunnen krijgen en daarvoor iets meer dan de meest elementaire kennis nodig hebben.

Ook zij, die aan de studie voor middenstands- of vakdiploma willen beginnen, maar nog te kort schieten bijv. in de spelling van de Nederlandse taal, doen verstandig eerst een winter de lessen aan een der scholen voor volwassenen te volgen. Er wordt les gegeven in lezen, schrijven, rekenen, Nederlandse taal, aardrijkskunde en de beginselen der staatsinrichting. Het onderwijs, dat godsdienstig en politiek strikt neutraal is, wordt in kleine groepen gegeven, zodat het volledig aangepast kan worden aan ieders individuele behoefte. De duur van de cursus is 6 maanden (October-Maart).

Er wordt gedurende 2 avonden per week van half acht tot half tien les gegeven, naar keuze op Maandag en Donderdag of Dinsdag en Vrijdag. Het schoolgeld bedraagt f 2.— per maand. Wie het onderwijs aan één dezer scholen wil volgen, kan zich op de volgende plaatsen en tijden laten inschrijven (steeds van 7 tot 9 uur):

in de Bezemstraat 1 op Maandag 13 en Donderdag 16 Sept.;
in de Huisstraat 1 op Woensdag 15 en Vrijdag 17 Sept.;
in de Nephunstraat 92 op Maandag 13 en Donderdag 16 Sept.;
in de Brestenstraat 7 op Woensdag 15 en Vrijdag 17 Sept.

